14/02/2022

Slujbă arhierească în prima duminică a Triodului la Paraclisul Mănăstirii „Sfântul Ioan cel Nou” din Suceava

În Duminica a 33-a după Rusalii, zi în care în bisericile ortodoxe se lecturează Pilda Vameșului și a Fariseului, moment care marchează începutul Triodului, Înaltpreasfințitul Părinte Calinic, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, s-a aflat la Paraclisul Catedralei Arhiepiscopale din Suceava – Mănăstirea „Sfântul Ioan cel Nou”.

Ierarhul a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, din care au făcut parte: arhim. Paraschiv Dabija, vicar administrativ al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, pr. Constantin Ciprian Blaga, consilier în cadrul Sectorului Editură și Tipografie al Centrului Eparhial Suceava, și pr. Adrian Popa, director al Departamentului Colportaj.

În cadrul slujbei, la momentul rânduit, diaconul Răzvan Constantin Pintilie a fost hirotonit preot pe seama Catedralei Arhiepiscopale din Suceava – Mănăstirea

„Sfântul Ioan cel Nou”. Totodată, teologul Cristian Pahomi a primit hirotonia întru diacon, pe seama Mănăstirii Arbore, așezământ recent redeschis.

Răspunsurile liturgice au fost date de membri ai Grupului Psaltic „Dimitrie Suceveanu” al Catedralei Arhiepiscopale.

În cuvântul de învățătură, intitulat „O rugăciune de care pe care!”, Înaltpreasfințitul Părinte Calinic a explicat înțelesul duhovnicesc al Pildei Vameșului și a Fariseului, consemnată de Sfântul Apostol şi Evanghelist Luca. Ierarhul a subliniat caracteristicile care reies din comportamentul celor doi închinători și a evidențiat faptul că vameșul poate fi un exemplu de smerenie pentru creștinul de astăzi.

„Vameşul este modelul ideal al felului în care putem înainta atât în cunoaşterea de sine, cât şi în cunoaşterea lui Dumnezeu; în opoziţie, fariseul este un model păgubos de a fi. Un om asemenea fariseului nu ar putea să descopere treptele care duc la Dumnezeu fără o prealabilă pocăinţă, fără o despătimire, fără ca mai întâi să întoarcă păgubiţilor fraudulosul câştig. Schimbarea atitudinii lui Dumnezeu în relaţie cu vameşul aflat în disperarea izolării, ca răspuns al societăţii la comportamentul său, s-a produs graţie smereniei acestuia. De aici reiese că îndurarea lui Dumnezeu faţă de inima înfrântă şi smerită este fără de margini. Smerenia – împărătească a tuturor virtuţilor – este remediul omului căzut. Mesajul parabolei poate fi sintetizat astfel: «Dacă mândria l-a coborât pe om din cer, smerenia l-a înălţat! » Da, vameşul a avut o smerenie ce i-a înlesnit înălţarea; deschiderea uşii Împărăţiei lui Dumnezeu.”

ziarullumina.ro